

det ærede Medlem ikke kjenner, til at jeg paa nogen Maade ſkulde tillade mig ſaaledes forud at ſige, hvad „der vil ſke i Landſtinget“; det har jeg ikke gjort, det vilde jeg ikke gjøre, og det kunde jeg ikke gjøre.

J. A. Hanſen: Maa det blot være mig tilladt at ſige, at det glæder mig, at den ærede Finantsminister nu ſelv har erkjendt, at hans Stilling er en anden end hans Formands iſſor var. (Finantsministeren: Ivertimod!).

Bille: Jeg har ikke villet vove mig ind imellem den ærede Finantsminister og det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (J. A. Hanſen), hvis Sind synes at være noget bevæget i denne i ſig ſelv mindre betydningsfulde Sag. Men der er en lille Bemærkning, jeg ikke vil tilbageholde, og det er en Indſigelse imod, at det ſkulde være en ligegyldig Ting, og en Kun for hver enkelt Minister bindende Sag, hvad der var erklæret i en af de lovgivende Forſamlinger med Henſyn til den Maade, hvorpaa en Lovbeſtemmelse vilde blive praktiſt udført. Det er ikke een, men mangfoldige Gange blevet ſlaaet faſt igennem vor Praxis, at, naar en Minister har udtalt ſig paa en vis Maade med Henſyn til Gjennemførelſen af en Foranſtaltning, og Samtykket derpaa er blevet givet til denne Foranſtaltning, ſaa er ikke blot den enkelte Minister bunden derved, men ogſaa hans Efterfølgere betragte det ſom en paa dem overgaaet Forpligtelse, der kun under ganſke eie-dommelige Omſtændigheder kan fraviges, at udføre Lovbeſtemmelsen paa den tilſagte Maade. Derſom den Art Liſſagn og Løfter ikke gaa i Arv fra den ene Regjering til den anden, ſaa er jeg bange for, at man kommer ind i et Uſpør, hvor der er Mere tabt end vundet ved den Frihed i Bevægelsen, ſom attraas.

Rec: Efter det Indhold, det Lovforſlag havde, ſom jeg i Forening med Redaktør Nimeſtad i forrige Samling fremkom med her i Thinget, og ſom gav Anledning til foreløbig Vedtagelse af et Lovforſlag, ſom i det væſentlige var lige lydende med det, vi nu forhandle, følger det af ſig ſelv, at jeg hellere havde ønsket, at Landſtinget ikke havde foretaget den Forandring, ſom her er bragt under Omtale; men jeg tror ikke, at det vil have nogen væſentlig praktiſt Betydning. Jeg tror viſtno man kan antage, at Kommunalbeſtyrelſen i Kjøbenhavn i denne Sag vil viſe ſig liberal ligeoverfor de mindre Bemidlede; i det Mindſte er det Noget, ſom jeg haaber, og ſom jeg tror, der er Grund til at antage, da der jo i Kommunalbeſtyrelſen ſidder Mand, der have virket i forſkjel-

lige Retninger for at ſkaffe billige Baaninger for de Ubemidlede. Jeg tror derfor ſom ſagt ikke, at den Forandring, ſom er foretaget, vil faae nogen praktiſt Betydning. Ganſke viſt er der i Borgerrepræſentationen fremkommet Uttringer imod denne Lov, men der er da ogſaa ſaldet Uttringer til Fordel for den, og jeg tror derfor man kan antage, at Kommunalbeſtyrelſen vil virke ſaaledes, at nærværende Lov virkelig kan blive til Belsig-nelſe for de Ubemidlede; det er Noget, jeg haaber vil ſke. Man kan maaffe ogſaa paa Grund af den Omſtændighed, at Kjøbenhavns Kommune i Uſikeligheden kan ſiges at have gjort en ſæddeles god Handel med Staten i Anledning af Loven om Demarkationsliniens Ophævelſe, nære et yderligere Haab om, at der hos Kommunalbeſtyrelſen maa ligge en Opfordring til ſaa meget ſom muligt at virke for en Sag, der efter min Overbeviſning vil være til ſtort Gavn for de Ubemidlede. Sagen vil naturligtviſe have ſtørſt Betydning for Kjøbenhavn, fordi man her har en Beſtemmelse, hvorved der for Diebliffet paa en Maade er ſat en Præmie for at bygge ſmaa Leiligheeder af 64 Kv.-Mens Størrelſe; den nuværende Beſtemmelse, man ſaaledes har, virker virkelig ligefrem ſtadelig. At udvide Fritagelſen til at gjælde Leiligheeder af 80 Kv.-Men vil aabenbart have en god Følge, men det vilde have en større og bedre Følge, hvis Loven havde lydt ſaaledes, at man havde havt en større Garantifor, at der ſkulde finde en Eftergivneſe Stad ogſaa for Urealkattens Vedkommende. Jeg ſætter den kommunale Selvſtændighed høit, men naar jeg tror, at det kan være til Fordel for Folk i Almindelighed og navnlig for den Ubemidlede at gjøre noget ſkaar i den, ſaa vil jeg ikke have Noget derimod. Jeg maa derfor udtale, at jeg hellere havde ønsket, at Lovforſlaget var bleven uforandret, men jeg haaber ſom ſagt ikke, at det vil faae nogen praktiſt Betydning, at den Forandring er ſket deri, ſom er foretaget af Landſtinget. Da jeg tror at have Del i denne Lovs Udkommen, ſaa følger jeg i Dvrigt Opfordring til ſaa vel at takke den forrige Finantsminister, ſom tog ſig vaernt af Sagen, ſom ogſaa den nuværende Finantsminister, der har indbragt den, og endelig vil jeg ogſaa takke det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (J. A. Hanſen), der ſom Formand og Ordſpører for det iſſor nedſatte Udvalg, i hvilket jeg havde Sæde, meget levende intereſſerede ſig for denne Sag.

Brig: Det ærede Medlem, ſom ſidſt talte, benyttede, ligefom oftere før er ſket, denne Leilig-hed til at omtale ſom Noget, der var apodiktisk viſt, at Kjøbenhavns Kommunalbeſtyrelſe har tjent ſaa ſæddeles Meget ved den Handel, den har afsluttet med Staten. Jeg vil i den Henſeende kun ſige, at jeg tror, det endnu er noget for tidligt at ſælde en ſaadan Dom. Hvad der hidtil er ſket,